

Portreti župnikov:

1. Strassberger Siegfriedus-1663 - 1682.

Doprzen, v takratni noši, z dolgimi lasmi in bradico, na levi se vidi neka hiša. Zgoraj napis: Pinxit 1666 , Aetatis ^usmae 38.

2. Do pasu, majhene Schnurbart ob ušesih . Nikolaj Krabath 1737 - 1764, sočasen.

3. Špen ? 1813 -1829. Napis Aetatis 76 1818, s knjigo v roki, sočasen.

4. Matija Bizjak 1787 -1811 s knjigo v roki, pogled na skupino hiš.

5. Mihael Milošič 1870 - 1893, slabo modeliran.

Stele, XXXIV, 23. 6. 1925., str. 63- 62

Marburger Taschenbuch für "eschichte Landes und Sagenkunde der Steiermark und der an dieselben gränzenden Länder. Von. dr. Gustaf Rudolf Puff. "raz 1859, A. "eykanis Erber.

Str.5. Die windischen Bucheln.

Str.91 c. sv. Benedikta, neregularna kot sv. Kungota v Slov. goricah. Etnica 1050, obnovitev 1758 in 1835.

Stele, XXXIV, 1925, str44.

Stara je nedvomno ladja, ki je imela poprej raven strop. Star je dalje del prezbiterija z zgodnjegotskim rebrovjem na konzolah. Sedanji zaključek je novejši prizidek. Stara je tudi poznogotsko obokana okr. 1530 sev. ladja, po kateri je v novejši dobi pruzidana južna. Ob zvoniku je bila cerkev podaljšana do sedanje fronte.

Stele, XXXIV, 1925, str.67

profil reber.

vonzole s tralistnim okrasom - slično kot v Ptiju na ograji kora.

Križni oboki - v ladjah kvadratni, v prez. pravokotni.

Bifora na zahodni steni stolpa govori za 14.stol.

Napis na zvonju (edinem) ^k prodigen^t vnd^t singent^t bard^t evr^t tirbt^t got^t in^t
 allen^t ding^t halt^t sain^t walt^t 1554

Cerkev sedaj triladijska, gotska. Srednja ladja sloni na 2 močnih, sedaj okroglih
 (pred prezidavo so bili menda mnogokotni) stebrih. Slavolok sloni na močnem kom=
 biniranem slopu. ^{srednja} oki v katerih se opira ^{niz} ladja v stranske ostre ši=
 lasti in masivni. Znaki zgodnje gotske zidave. pred prezidavo v 19. stol., 2. pol.
 je bila samo sred. ladja, ki je pozneje obokana negotsko, mogoče v 19. stol. Sev.
 str. ladja ima močen gotski prežasti obok. Juž. ladja je prizidana ob prezidavi i
 in posnema severno. Oprava: razen zadnjega oltarja v sev. ladja nova (gotska)

Ta oltar pa rokoko z lepo sliko sv. Boštjana.

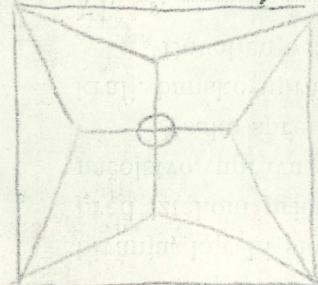
Prezbiterij je menda podaljšan pri prezidagi. Svod gotski križnorebrasti obok.

Zvonik ima na pročelju malo nad korom dvojno gotsko lino z masswekom

Prezidave od originala skoro ni lèčiti, paè pa se pod streho na zidu zvoniku=
 vem vidi, kako je bila streba (stara), ko ni bilo juž. ladje. V prezbiteriju na
 juž. steni slika sv. Filomene, ležeče svetnice - muženice kot pri sv. Lenartu. Nad
 gl. vrati je bil kamen z napisom: Ecclesia haec dicata est anno 853. Ziderji so ga n
 nekam zazidali. Kakor poroča Graus v Kirchenschmuck (gl. farno kroniko) je bil do
 prezidave ohranjen ostnake romanskega polkrožno zakljuèenega portala

ki so ga pažal uničili.

Stele, IV, 11.9.1920, str.15-16.

Kamnoseški deli, rebra, sklepniki, konzole - kamen očistiti in pustiti naravno barvo. Nasvet: oboki str. ladij. Stropi slonokoščeni, glavni obok isto slonokoščeno barvo. Lok bel, loki ^{najram} ladja in pri oknih vsa odprtina bela. Stene drap, med sivim in rjavim. Stebri, kapiteli stebrov beli. Stebri pa barva kamna.reber. Prezbiterij je bil za nekaj metrov podaljšan.

Stele, LXXVI, 19.4.1938, str.28-28:

Župnik Prosenak G. je bil 1.1512 ordiniran ad titulum provisionis nobilis Wolfgangi de Weisseneckh.

Ign.Crožen: Das Bisthum und die Diözese Lavant, 1.del.
1.1875, str. 611.

Cerkev je bila posavljena že 1.1033. L.1885 so začeli cerkev povečavati: Cerkev je bila zelo majhna in razen zvonika, ki je bil popravljen, se na njej ni skoraj nič spremenilo. L.1885 so cerkev razširili in podaljšali, dali so nov strop. Delo je vodil Belabin iz sv. Lenarta v Slov.goricah

Slov.gospodar, 1887, št.141, str.564.

Die Pfarrkirche St. Benedicten selbst, jetzt völlig überbaut, war einst eine Filiale zu Radkersburg, aber älterster Gründung, über deren Zeit ich wohl der (unzweifelhaft spät und missverständlich eingemeisselten) Inschrift am Portale ("Ecclesia haec dicata(!) est Anno 853") glauben würde als der architektonischen Form des Portales, welches im Rundbogen geschlossen war und in der verstümmelten Laibung noch die Einstufung des romanischen Styles mit Säulcheneinsatz und das Tympanon über dem Thürsturze zeigte, daher die Kirche als einen Bau aus dem XII. Jahrhunderte erweis.

Von dreischiffigen Kirchen heimischer Gotik, "Der Kirchenschmuck", 1892, XXIII. Jahrgang, Nr. 6, S. 65, 66,

V tih dolinici Slovenskih goric imamo starodavno cerkev sv. Benedikta, očeta benediktinskega reda. Kako pride sv. Benedikt v ta, od sveta precej zaprt kraj? Admont je pač imel posestva in patronate v sosednji jareninski prazupniji, a sedanja župnija Sv. Benedikta je spadala pod Radgono, kjer so solnograški škofje bili patroni. Stvar nam postane razumljiva, če pomislimo, da so ob Ročici št. pavelski sinovi sv. Benedikta imeli svoja posestva. Mnogoštevilne gomile v teh krajih spričujejo zelo stare naselbine.

Fr. Kovačič: Doneski k starejši zgodovini Murska polja.

IV. Zemljiski gospodje na Murskem polju.

ČZN. XV. 1919. str. 79.

Staro v kamen vklesano izročilo pravi, da je cerkev sv. Benedikta bila sezidana l. 853. - tedaj v času spodnjepanonskega arhidijakonata pred prihodom sv. Cirila in Metoda - povečana l. 1050. in nanovo sezidana.

l. 1500. Ta kamen je sedaj zazidan v cerkveni zid in se ne vidi več. V nekem grbu v cerkvi se nahaja zopet letnica 1050. Kar prvo letnico zadeva, ne moremo več resnice dognati, ker se kraji iz "Conversio" ne dado natanko določiti. Druga letnica odgovarja bržčas dejству, da so takrat res tukaj novo cerkev sezidali, akoravno bi iz cerkvenega zaščitnika, ki je gotovo nastal pod vplivom benediktinskega reda, sklepali, da ima cerkev svoj početek šele mogoče iz konca 12. stoletja. Sto let pozneje pa je bil že tukaj vikariat radgonske pražupnije. Leta 1329, dne 2x 3. novembra v Radgoni zasledimo v listini priče "her Cesarius Pharrer datz sand Gorgen (ob Ščavnici), her Nicla Pharrer datz sand Benedicten." Letnica 1329. je najstarejša, izpričana, ki govori o naši župniji.

M. Ljubša: Zemljepisni razvoj župnij v pražupnijah Ptuj, Velika Nedalja in Radgona.

ČZN. XX. 1925. str. 8., 9.